

Työväen mielipide

#29 - syyskuu 2010 - 1€

70 vuotta Trotskin murhasta 1940 – 2010, 10 vuotta Marxilaisen Työväenliiton perustamisesta 2000 – 2010

Syyskuun 11. ja 12. päivänä Marxilainen Työväenliitto järjestää tilaisuuden, jossa muistamme liikkeemme perustajan historiallisia aikaansaannoksia. Trotskin väkivaltaisesta kuolemasta on kulunut 70 vuotta. Leon Trotski itse piti hänen suurimpana historiallisena saavutuksenaan marxilaisuuden jatkuvuuden varmistamisen kansainvälisessä luokkataistelussa. Kuten hän itse kirjoitti, hänen osuutensa Neljännen Internationaalin perustamisessa on ollut merkittävämpi saavutus kuin hänen toimintansa Lokakuun vallankumouksessa tai Puna-armeijan perustamisessa.

Trotski uhrasi koko elämänsä taisteluun proletariaatin johtajuuskriisin ratkaisemiseksi. Se on edelleen jokaisen vallankumouksellisen velvollisuus tänäkin päivänä, jolloin maailmanlaajuinen kapitalismin kriisi uhkaa kaikkialla tuhota ihmiskuntaa ja sen sivilisaatiota kokonaisuudessaan. Sitä tehtävää tiedostaa Marxilainen Työväenliitto, joka 10-vuotistaipaleessaan on analysoinut kapitalismin kriisiä, kaavaillut näköaloja ja osallistunut luokka-

taisteluun historian viimeisen luokkayhteiskunnan kumoamiseksi. Marxilainen Työväenliitto on Komitean Neljännen Internationaalin Jälleenperustamisen (CRFI) puolesta taistelevan kansainvälisen järjestön edustaja Suomessa.

Aika, jolloin Trotski ja hänen toverinsa taistelivat tämän merkittävän tehtävän toteuttamiseksi, oli äärimmäisen vaikea. Työväenluokan ja – liikkeen kannalta kyseessä oli katastrofien periodi. Idässä Stalinin johdolla byrokratian rautakorko oli tukahduttanut viimeisetkin rippeet työväendemokratiasta, Leninin vanhan kaartin parhaat toverit oli murhattu tai teloitettu näytösoikeudenkäynneissä, ja maailman vallankumous oli tietoisesti ajettu tappioihin ja näin ollen petetty. NL:n naapurissa Hitler oli kuristanut luokkataistelun Saksassa ja valmistautui Stalinin siunauksella suorittamaan vastaavia tehtäviä muuallakin Euroopassa.

Jatkuu sivulla 11

Lehden julkaisija:

Marxilainen työväenliitto

PL 37, 90501 Oulu

Puh. 0400 528 075

mtl@mtl-fi.org

www.mtl-fi.org

Päätoimittaja:

Dimitris Mizaras

Marxilainen Työväenliitto (MTL) on vuonna 2000 perustettu poliittinen järjestö, jonka tavoitteena on siirtyminen sosialistiseen yhteiskuntaan.

Yhteiskunta-analyysimme teoreettinen perusta nojautuu tieteelliseen sosialismiin ja dialektiseen materialismiin siten kuin K. Marx ja F. Engels ovat ne ilmaisseet, V. I. Leninin imperialismin analyysiin ja L. Trotskin stalinismin analyysiin.

Kapitalismi on globaalia, mutta taistelut globalisoituvat niin ikään. MTL pyrkii yhdessä muiden vallankumouksellisten kanssa kansainvälisesti Neljännen Internationaalin, sosialistisen vallankumouksen maailmanpuolueen jälleenrakentamiseen.

Pääkirjoitus

Likainen työ vaalien jälkeen - uutta porvarihallitusta pedataan

On sanottu, että tämä hallitus ei tee muuta kuin odottaa tulevia vaaleja. Vanhasen pakenemista (tai häätöä) on käytetty viestittämään kansalle, että uusi pääministeri aloittaa puhtaalta pöydältä. On totta, että päätöksistä ikävimmät on suosiolla siirretty ensi vuodesta alkaen aloittavalle hallitukselle. Toistaiseksi Kiviniemen hallitus käy monella perinteisellä tavalla työväenluokan ja muiden köyhien ihmisten kukkarolla.

Budjettiesitys ensi vuodeksi korottaa ennen muuta vähävaraisiin kohdistuvia välillisiä veroja. Aina kun siirtää varoja köyhiltä rikkaille ja ylemmälle keskiluokalle, Katainen jaksaa toistella, että muita vaihtoehtoja ei ole. Vaikka työelämää radikaalisti mullistavat reformit jäävätkin vaalien jälkeiselle ajalle, työväenluokan pitäisi nyt heti kieltäytyä maksamasta penniäkään kapitalismin kriisistä. Tämä ei ole meidän kriisimme, maksakoot ne tahot, jotka ovat siihen syyllisiä. Kun budjetin menoerien leikkauksiin ei uskallettu ennen vaaleja ryhtyä, ensi vuonna valtio ottaa 8,3 miljardin euron lisälainaa.

Tämä on saanut Lipposen nousemaan takajaloilleen. Onko hänen äänensävyensä demarien oikea ääni? Vai edustaako suomalaisen sosialidemokratian todellisia kasvoja oppositiopuoluetta leikkivien Heinäluoman ja Urpilaisen kannanotot? Oppositiossa oleminen ei ole vahvistanut demarien kannatusta. Tämä on pakottanut johtoa ryhtymään halpamaiseen populismiin. Äänestäjät kuitenkin luottavat enemmän Soiniin kuin Heinäluomaan. On vaikea uskoa, että hallituksesta käsin demarit eivät kajoaisi eläkeikään. SDP on juuri se taho, joka teurasti eläkkeet aikaisemmin, vieläpä valtiovarainministeri Heinäluoman toimesta. Demarien populismi pelaa porvarihallitusvaihtoehdon pussiin. Sen

lisäksi se vahvistaa äärioikeiston rivejä.

Hallituskoostumusta silmälläpitäen vaalien jälkeen avautuu kaksi vaihtoehtoa. Porvarihallitus hämöttää, mikäli SDP ei voittaisi vaalit. Hallitus olisi höystetty useammalla äärioikeiston ministerillä, mikä saisi vasemmiston näyttämään vielä naurettavammalta. Jos demarit voittaisivat vaalit ja mikäli mielisivät tulla uuteen hallitukseen kelpuutetuksi, he joutuisivat nielemään lupauksensa ja suostumaan tulevaan taantumukselliseen hallitusohjelmaan. Sitä porvarillinen lehdistö tarkoittaa kun väsymättä julistaa, että ”demarit katuvat vielä asettamia ehtoja”. Porvareiden uhkavaatimus on selkeä: joko te pyörrätte sananne tai hylkääte mahdollisuutenne päästä hallitukseen.

Tämä hallitus ei ollut kovin vihreä, jollei sillä tarkoitettaisi sitä, että uusista ydinvoimaloista on Vihreä Liito ollut päättämässä. Silti tulevasta hallituksesta tulee vähemmän vihreä, ruotsalaismielinen ja vasemmistolainen jos siihen pääsee Perussuomalaiset. Tämä on jo neljänneksi suurin ja puheenjohtajansa Timo Soini riemuitsee antaessaan puolueelleen värväämiään demaripoliitikoita lahjaksi. Metalliliiton Matti Putkonen erosi SDP:sta 40 jäsenvuoden jälkeen ja liittyi Perussuomalaisiin. Sen jälkeen, niin demarit kuin vasemmistoliittolaisetkin potevat kauhunkrapulaa. Kehittykö Perus – Putkosen ilmiöstä epidemia, tarttuuko loikkatauti muihinkin. Soinin lisäksi loikkaamisesta riemuitsee Kokoomuskin, joka onnitteli Soinia hyvästä lobbauksestaan. Kokoomuksella on kaksi lehmää ojassa. Jos SDP saadaan yhä heikommaksi, porvarihallituksen vaihtoehto vahvistuu entistä enemmän korruptiokuvioista riippumatta. Vieläpä jos Soini kalastelee

vasemmiston vesillä, hän jättää silloin muita porvaripuolueita rauhaan.

Skandaalit

Kolme neljäsosaa hallituskauden ajasta on kulunut ”keskustelemalla” korruptioskandaaleista. Pääministerin vaihto ei puhdistanut ilmaa varsinkaan sen jälkeen kun vaalirahojen antajahahmo kertoi, että Kiviniemi tiesi lahjonasta, ja ihmetteli sitä, miksi itse ei ollut saanut. Keskustelu muistuttaa enemmän yritystä peittää ja salata kuin tunnustaa ja katua. Tällaisten seikkojen vuoksi vaalirahaa koskeva korruptioskandaali

ei ota laantuakseen. Ei ainakaan ennen kun kansa näkee omin silmin lankeavan tuomioita ja kunnan rangaistuksia.

Korruptio liittyy enemmän keskustan ja kokoomuksen poliittikoihin. Kansan käyttäytyminen vaaleissa riippuu siitäkin, miten epäilyt syyteharkintaan ja oikeudenkäyntien eteen etenevät. Jupakka saattaa kiusata porvareita vaalien jälkeenkin, mikäli tutkimus etenee hitaasti. Toistaiseksi vain Ilkka Kanervan tapaus on päätetty siirtää valtakunnansyyttäjäviraston syyteharkintaan. Vaikuttaa myös siltä, että lahjustenantajia suojellaan, poliisi ei

kerro heistä yhdenkään nimeä. Poliisi ei ylimalkaan kerro mitään yksityiskohdista, ikään kuin kansan ei kuuluisi tietää. Toistaiseksi Kuntaliitto pesi puhtaksi epäilyt koskien Rovaniemen kelkkatehdasjuttua. Kaikkia ei kuitenkaan pysty peittelemään. Keskustan nuorisosäätiön tapaus ja entisen pääministeri Vanhasen rooli siinä on vaikea peittää. Kokonaisuudessaan skandaalit selvitetään kun työväenluokka pääsee itse arkistoihin saatuaan valtaa käsiinsä.

Kotimaa

Vaalikampanjaa käydään myös Venäjä-kortilla

Suomessa poliittinen eliitti elää odotellessa ensi maaliskuun vaaleja. Kansantalouden ongelmat eivät näy ainakaan ensi vuoden budjetissa. Kipeämmät päätökset kapitalismin kannalta on lykätty vaalien jälkeiseen aikaan. Vain pääomapiirit tai virkamiehet puhuvat menojen leikkauksista tai eläkkeelle pääsyn ajan nostosta 70 ikävuoteen. Poliitikot ajattelevat vain halpamaisia populistisia temppuja. Sen jälkeen kun ensin maahanmuutokeskustelu toi kaikki puolueet perussuomalaisten linjoille, nyt ”keskustellaan” Venäjästä.

Vielä on tuoreessa mielessä Jyri Häkämiehen lausunto kolmesta uhkakuvasta, Venäjästä, Venäjästä ja Venäjästä. Kokoomus pyrkii esiintymään modernina liberaalipuolueena, joka on avoin keskusteluun ja suvaitsevainen. Venäjän vastaisten mielialojen lietsominen tällä kertaa sai kansalaisten halveksimisen muotoja. Kansanäänestyksessä Euroopan Unioniin liittymisestä Venäjän korttia heilutettiin toisella tavalla. ”EU:hun tulisi liittyä turvallisuussyistä, koska itänaapurissamme on vaarallinen karhu”.

Nyt on eri sävel huulilla.

”Älkää pelätkö Venäjää, se on Hollannin kokoinen kääpiövaltio”, tokaisi Katainen. Lausuma ei rauhoittanut suomalaisia, vaan se tuli bumerangina takaisin, suurena huolestuneisuutena. Katainen pani paremmaksi ilmoittamalla, että häpeää niiden suomalaisten puolesta, jotka elävät vielä suomettumisen aikaa. Kataisen lauseissa on paljon ideologiaa mukana. Meillä on EU, emme tarvitse kahdenkeskistä erikoisvälejä Venäjän kanssa. Sanomatta jäi se, että tarvittaessa suojelijana meillä voi olla Nato, mikäli Venäjä päättää esiintyä sotilaallisena suurvaltana.

Mitä mokaan tulee, sititää Katainen syytti toimittajien tulkintoja. Yleisradio sai äskettäin uuden johtajan. Laitoksen oikeistolaistuminen alkaa jo näkyä käytännön tasolla. Kataisen ja Kokoomuksen auktoriteettia ei saa kyseenalaistaa. Duuman ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Kovatšovia haastatellut toimittaja Antero Eerola sai potkut. Eerola oli saanut Ylestä positiivista palautetta. Häntä jopa varoitettiin siitä, että Kataisen porukka käy kuumana. Silti aikaisemmista

lupauksista huolimatta ”suvaitsevainen Kataisen esikunta ei enää uusintanut toimittajan työsuhdetta.

Suomi palaa Lähi-itään

Suomalaisia sotilaita nähdään Etelä-Libanonissa jälleen ensi vuonna ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2006 jälkeen. Alueella on tapahtumassa suuria historiallisia muutoksia, jotka saattavat aiheuttaa geopolittisia mullistuksia laajalle Lähi-idän alueelle. Yhdysvallat, Israel ja Nato yrittävät käyttää hyväksi YK:ta hegemoniansa turvaamiseksi uudessa tilanteessa. Suomi haluaa olla osapuolena vaikuttamassa tässä muutosprosessissa. Siitä kieliä sekin, että maa hakee YK:n turvallisuusneuvoston jäseneksi vuodesta 2013 alkaen.

Tällä hetkellä Suomi osallistuu vain ns. kriisinhallintaoperaatioihin, kuten Naton miehityssodat Afganistanissa ja Kosovossa kutsutaan. Sen lisäksi Suomi osallistuu ensi vuoden alkupuolella kahteen EU:n taisteluosastoon. Libanonin operaatio on Suomelle historiansa kolmas. Vuodesta 1982 vuoteen 2001 Etelä-Libanonissa ehti palvella 11 500 suomalaista sotilasta. Rahaa Libanonin operaatiolle ei puolustusministeri Jyri Häkämiehen mukaan vielä ole löytynyt.

Suomalaisotilaiden edellinen kokemus Libanonin ja Israelin rajalta on vuodelta 2006. Israel yritti silloin laajamittaista hyökkäys-

tä Gazaan, joka torjui miehittäjät. Aina kun sionismi on ahtaalla, se muuttuu entistä aggressiivisemmäksi. Niin siis silloinkin sionistit luulivat, että yksinkertainen sotaretki riittää Hisbollahin eliminomiseksi historialliselta kartalta. Toisin kuitenkin kävi, Israelin invaasio torjuttiin. Samassa yhteydessä Israelin armeija ampui ohjuksen, joka surmasi suomalaisia sotilaita. Sionistien oli vaikea hyväksyä tappiota. YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1559 vaatii Hisbollahin riisumista Suomen johdolla (ulkoministeri Erkki Tuomioja) lähetti tuhansia sotilaita vartioimaan Israelin rajaa.

Viimeiset vuodet Israel vaatii USA:a pommittamaan Irania ja uhkailee, että se voi tehdä sen itse yksinkin. Gazan eristämisen ja siirtokuntien kiihtynyt rakentaminen länsirannalla yhdessä Turkin hallituksen uuden doktriinin kanssa ovat eristämässä Israelia jopa konservatiivisista arabivaltioista. Rikollinen merirosvo-operaatio avustuslaivaa vastaan kansainvälisillä vesillä on järkyttänyt maailmaa. Tendenssejä geopolitiikan muuttumisesta alueella näkyy siitäkin, että Israel hyökkäsi Naton valvomissa vesis-

sä ja tieteen tahtoen murhasi Natomaan kansalaisia. Amerikkalaisten joukkojen osittainen vetäytyminen Irakista ja valtavat tappiot Afganistanissa lisäävät paineita väkivallan eskaloimisesta sionistisen sotakoneen toimesta. Konfliktijännitteet Libanonin rajalla on kärjistymässä ja viime heinäkuussa yhteenotoissa kuoli sekä Israelin että Libanonin sotilaita. Suomen oikeistolainen hallitus tietää sen hyvin.

Eläkeiän nosto ensimmäisiä tehtäviä vaalien jälkeen

Puheet työurien pidentämisestä eivät lopu, vaan kiihtyvät mitä enemmän lähestymme vaaleja. Kantaa asiaan ottaa enemmän virkamiehet ja työnantajat / elinkeinoelämä ja vähemmän poliitikot. Viime keväänä luotiin hallituksen, työläisten ja työnantajien kesken ns. "Kestävän talouskasvun ja työllisyyden ohjelma". Vajaan puolen vuoden kuluttua EK:n

Lasse Laatusen vaatii 70 vuoden eläkeikä: perusteluna on se, että "se on mukavan pyöreä luku", kuten hän ilmaisi. Tässäkin asiassa Suomi katsoo maailmaa saksalaisten silmälasien kautta. Saksassa ollaan nostamassa eläkeikä 70 vuoteen, mikä on sama kuin Bismarckin aikana, jolloin Saksassa eläkeikä oli 70 ja elinajanodote 65 vuotta. Nykysuomessa ko. suhde

on päinvastoin. Jos onnistuttaisiin luomaan Bismarckin ajan olosuhteita Suomessa ja Saksassa, eläkeikä olisi nostettava 80 vuoteen ja 8 kuukauteen.

Kokoomuksen Katainen ei sano kannattavansa ehdotusta, mutta toteaa, että "nykyisellä työurien pituudella elinäkakerroin leikkaa työeläkkeiden tasoa yli puolet enemmän kuin mitä vuonna

2005 uskottiin”. Tämä tarkoittaa, että kapitalismin kyvyttömyydelle maksaa eläkkeet ongelmaksi esitetään sitä, että suomalaiset elävät koko ajan pidempään. Toisin sanoen työtätekevä ihminen joko pääsee eläkkeelle vähän ennen ”taivaaseen pääsyään” tai tyytyy murusiin. Pääministeri Kiviniemi ei halua ottaa kantaa ennen vaaleja ja oppositiosta käsin demarit vakuuttavat että ikäraja 63 – 68 on hyvä. Entinen pääministeri Lipponen ärähti siitä, ettei välttämättömiä leikkauksia tehdä heti, vaan likainen työ lykätään vaalien jälkeiseen aikaan. Ensi vuonna päätetään myös ikääntyvien työtömien lisäpäivärahan poistamiseksi. Eläkeputken poistaminen on ollut vuosikausia EK:n vaatimus.

Näillä puheilla mutta myös teoilla porvaristo yrittää jakaa työväenluokkaa kasteihin. Kriisissä oleva yhteiskunnallinen järjestelmä ei pysty tyydyttämään niin

työssä käyvien kuin työelämän ulkopuolellakin olevien perustarpeita. Kun pidetään työuria alkupäästä, porvaristo ja sen valtamedian papukaijat yrittävät pakottaa nuoret nopeasti opiskelemaan ja sitten suoraan töihin. Opiskelua ei saa venyttää turhalla työssäkäynnillä opiskelun ohella. Sitä varten on keksitty opintolainat. On sitten toinen kysymys se, että millä työllä pystyy maksamaan lainat pois myöhemmin. Nuoria uhkaillaan sillä, että joutuvat maksamaan vanhempien sukupolvien hyvinvoinnista. Näin tapahtuu sen vuoksi, koska mitään eläkerahojia ei ole tallessa, vaan niitä pitää jokaisen sukupolven kerätä vanhemmille sukupolville.

Kapitalistinen järjestelmä on maailmanlaajuisesti täydellisen vararikon partaalla. Epäkohdat eläkejärjestelmässä eivät johdu väestön ikääntymisestä, eivät työssäkäyvien laiskuudesta eivätkä vääristä laskelmis-

ta tai huijauksista. Ongelma on järjestelmän ratkaisemattomissa ristiriidoissa, jotka kriisin aikana räjähtävät käsiin. Se ei tarkoita, ettei esiintyisi skandaaleja, kavalluksia ja huijausta. Päinvastoin tällaiset ilmiöt juuri kriisin aikana korostuvat. Pankit esimerkiksi tarjoavat asiakkailleen eläkelaskureita, joiden avulla nämä voivat arvioida tulevan eläkkeensä taso. Kuten Taloussanomien lehti paljasti, kaikki laskurit valehtelevat tahallisesti. Tulokset heittelevät pankista toiseen, mutta haitari liikkuu keskimäärin noin 350 euron tasolla. Pankit siis kertovat, että asiakkaansa ansaitsevat vähemmän eläkettä, yrittäessään myydä omia eläkesäästöpakettejaan. Finanssialan huijauksikat ovat täysin laillisia.

Dimitris Mizaras

Maailmankapitalismin konkurssista vallankumoukseen

Kapitalistinen järjestelmä on täynnä jättiläismäisiä kuplia. Yhden kuplan puhkeaminen kesällä 2007 aiheutti ennennäkemättömän pankkikriisin. Omasta puolesta Lehman Brothers –pankin konkurssin jälkeen pankkikriisi oli vetämässä koko yhteiskunnallisen järjestelmän vararikon mustaan aukkoon. Tuhansien miljardien rahanpumpaukset saivat valtion taloudet samaan tilanteeseen pankkien kanssa. On tärkeää ymmärtää, että pankkikriisi sai valtiot konkurssin partaalle eikä päinvastoin. Valtioiden velkaongelmat omalla vuorollaan kärjistyivät entisestään pankki- ja finanssikriisiä. Rahan tarjonta, i. luotto on suhteessa julkisen rahan injektointiin vähentynyt huomattavasti. Viime kuukausina pankit lakkasivat taas lainaamasta toinen toiselle ja nyt olemme syksyä 2008 muistuttavassa tilanteessa joskin kärjistyneemmällä tasolla.

Kaikki merkit kielivät klasisisesta deflaatiosta, trendistä, jossa kaikkien valuuttojen arvo laskee. Siitä kertoo myös kullin hinnan raju nousu. Kaksi vuosikymmentä kestänyt kriisi Japanissa todisti sen, että runsas seteleiden painaminen ei onnistunut toimimaan vastapainoksi deflaation tendensseihin. Deflaatio pahentaa kriisiä, koska se uudelleen arvioi velan ja luoton arvon. Toisin sanoen kyvyttömyys maksaa tai edes lyhentää lainoja kasvaa. Japanin kohdalla velka on jo 250 prosenttia bkt:sta.

LB:n konkurssin jälkeen, vuoden 2008 joulukuussa Kreikassa puhkesi kapina. Melkein kaksi kuukautta nuoriso jaksoi olla barrikadeilla. Suurten kaupunkien keskustat kirjaimellisesti paloi ja niiden seiniin kirjoitettiin: MERRY CRISIS AND HAPPY NEW FEAR”. IMF:n pääjohtaja Stauss Kahn määritteli tilannetta näin: ”tämä Työväen mielipide #29 | 6

on ensimmäinen poliittinen kannannousu globaalin pankkikriisin seurauksena. Samaa aikaan me määrittelimme: ”Tämä kapina tulee tulevaisuudesta”. Porvariston torvet jaksoivat toistuvasti jauhaa kriisistä, joka ei koske Suomea ja vasemmisto puhui keinoitekoisesta kriisistä, jota porvaristo käyttää hyväksi ajakseen hyvinvointivaltiota alas. Nyt eletään aikaa, jolloin romahtaa kokonaisia valtioita, tai joutuu IMF:n protektoraatiksi. IMF laatii muistioita, direktiivejä, joita sen syliin joutuneet maat joutuvat noudattamaan. Muistiot ovat suoranaan hyökkäys työväenluokan elintasoja vastaan, turvamekanismien purku, ja julkisten yritysten halvalla myyminen yksityisille.

Tässä vaiheessa on tärkeää keskittyä kolmeen todeksi näytettävään kohtaan: a) Kreikan valtion konkurssi on osa kapitalismin maailman konkurssia. b) Vuonna 2010 elämme uutta vaihetta, joka on järjestelmän kannalta paljon synkempi kuin mitä se oli LB:n konkurssin jälkeen, c) kaikki suunnitelmat tilanteen pelastamiseksi valtioiden välityksellä ovat epäonnistuneet. Valtioiden puuttuminen peliin on kärjistänyt kriisiä entisestään ja laukaissut luokkataistelun dynamiikkaa kaikkialla.

Yksinomaan Kreikka, Espanja ja Portugali ovat velkaa 3 000 miljardia euroa pelkästään saksalaisille pankeille. Sen lisäksi Ranskan ja Saksan pankit omistavat 80 prosenttia arvottomista Kreikan velkakirjoista. Kreikan bkt edustaa vain 2,7 prosenttia koko Euroopan bkt:sta. Jos kapitalismi suurissa maissa olisi terveellä pohjalla, niin kuin pikku Suomen porvarit väittävät, Kreikan olisi mahdotonta vetää koko maailmaa mukaansa kuiluun. Vaikka Eurooppa on jo kuilun partaalla, ja vaikka USA yrittää panna kriisin seuraamuksia EU:n niskaan, silti kapitalismin

globaalikriisin keskus on Yhdysvalloissa. Se ilmenee eri osavaltioiden konkurssisarjojen uhalla ja sillä, että rahojen jättiläismäärän markkinoille pumppaamisesta, setelimäärien painamisesta ja nollakorke-tilanteesta huolimatta, lama jatkuu, työttömyys on 35 miljoonan tasoa ja edelleen kasvava, ja monet kymmenet miljoonat ihmiset ruokkivat itsensä ruokajake-lujonoista.

Nykyinen tilanne oli valmis purkautumaan aikaisemminkin 2000-luvun alussa Argentiinan konkurssin jälkeen. Romahdus onnistuttiin estämään kasvattamalla ulkomaanvelkaa, jolla rahoitettiin budjettivajeita. Lainat saatiin etupäässä Kiinasta ja Japanista ja osittain Saksasta. USA myi valtionsa velkakirjoja ja kattoi vajeita. Toisaalta Kiina osti niitä ylijäämälleen, joka oli saatu siitä, että maan halvat tuotteet olivat vallanneet maailman. Tämä ns. Kiina-ilmiö laukaisi velkaantumisen trendit kaikilla tasoilla. Kriisin alkuvaiheesta lähtien (2007) tässä kaksinapaisessa tasapainotilassa esiintyy säröjä. Kiinassa keskipalkka on tähän asti ollut noin 100 € kuussa. Nykyään suurten taistelujen ja veristen kapinoiden jälkeen palkkataso on miltei kaksinkertautunut. Yuanin heikkona pitäminen on edellytys Kiinan viennille. Dollarin heikkeneminen taas ”haiduttaa” Kiinan dollarivarantoja. Kiinalaisissa pankeissa on länsimaisia valtioiden velkakirjoja 3000 miljardin dollarin edestä.

Kapitalismin finanssipeilaamiseen ovat sekaantuneet kaikki. Kun kapitalismin armoton Nemesis, voiton suhdeluvun lascutendenssi estää pääoman sijoituksia tuottaviin aloihin, ts. reaalitalouteen, se kääntyy loismaisiin investointeihin, kasinotalouteen. Teollisuusaloja ajetaan alas (de-industarisatio), mikä supistaa

edelleen pohjaa, josta lisäarvo ammennetaan, ja josta osansa vaatii pankki-, finanssipääoma ja muu fiktiivinen pääoma. Kun kapitalismi finansioituu, prosessi koskee teollisuutta, pankkeja ja vieläpä työläisiäkin, sikäli kun niitä nähdään kuluttajina.

Fiskaalinen kriisi ja valtioiden itse luhistuminen

Keskusvaltion kriisin intensiteetti moninkertaistuu kun siirrytään keskustasta periferiaan. Kaliforniaa on sanottu USA:n Kreikaksi ja Illinoisia Portugaliksi. Vastuu osavaltioiden konkurseista on keskusvaltioiden hartioilla. Vuoden 2007 jälkeen Yhdysvaltain ulkomaanvelka yli kaksinkertaistui. Kun Fanny ja Fay näyttivät punaista valoa, kiinalaiset uhkailivat myydä pois USA:n velkakirjoja, jollei pankit kansallistettaisi. Näin tehtiin ja sitten ei ollut rahaa kun LB vilkutti samaan suuntaan. Näin siis 150 –vuotias pankki annettiin mennä vararikoon. Siitä lähtien markkinoille on yhteensä pumpattu 20 000 miljardia dollaria, mikä on kolmas koko maailman bkt:sta. Tällä tavoin käynnistyi kapitalismin itse luhistuminen (implosion). Yrityksessään pelastaa pankit valtiot sosialisivat tappiot, ja kriisi muuttuu fiskaaliseksi (valtion tuloja koskeva). Tämä pahentaa pankkikriisiä, luotto ei kulje ja pankeista tulee zombeja. Ensin menee tukkoon järjestelmän verisuonet ja sitten on pumpun (panit) vuoro pysähtyä.

Valtioiden interventio pankkien pelastamiseksi pahensi pankkikriisiä. Sinällään tämä ilmaisin kertoo siitä, että kriisi on järjestelmän rakennekriisi, eikä yksinomaan kapitalismin jonkun osa-alueen kriisi. Fiktiivinen pääoma ei tuota lisäarvoa. Sen kasvava pyramidi kuitenkin vaatii omansa supistuvasta tuottavasta pääomasta. Huutava epäkohta nykykapitalismissa on ”naked short shelling –arvot”, joita onnettomasti suomennettiin alastomaksi sorttaus-arvoksi. Siinä kaupataan arvoja, joita ei edes omisteta.

Myyjä panee kaiken panoksensa siihen, että pian myymisen jälkeen näiden arvojen hinta romahtaa, jolloin hän saa ostaa ne halvemmalla takaisin, ja näin vetää voittoja välistä. Rappiovaiheessaan oleva kapitalismi raatelee omia nahkoja investoimalla omaan tappioonsa. Karkein esimerkki tästä on viime viikolla paljastunut uutinen siitä, että Kreikan Pankki on naked short shelling -menetelmällä kaupannut maan velkakirjoja vapailla markkinoilla. Jopa keskuspankit ovat ristiriidassa valtioiden kanssa. Tämä yhdessä Kreikan pääministerin avoimen konkurssitunnustamisen kanssa sinkosivat spreadineksit, vakuutusmaksut ja koron, millä maa lainaa, pilviin.

Niin porvarit kuin vasemmistokin silloin nousivat takajaloilleen kun moraalittomat sorokset ja muut spekulantit ajavat maan konkurssiin. Tämä pitää paikkansa, mutta jos joku luulee, että kriisin olemus piilee kapitalistien ahneudessa, niin silloin hän ymmärtää hyvin vähän kriisin luonteesta. Tämä ei tarkoita, että spekulantit eivät ole ahneita. Spekulantit toimivat niin, koska pystyvät niin toimimaan. Epäilemättä spekulantit ovat erittäin moraalittomia, mutta kyse tässä ei ole moraalittomuudesta. Kapitalistien mielestä kaikki se, mikä on laillista, se on myös moraalista. Spekulantit ovat tiettyjen yhteiskunnallisten suhteiden kantavia voimia.

Vielä kerran exit strategies – näköaloista

Viimeisessä G-20 kokouksessa amerikkalaiset ilmoittivat jatkavansa elvytystä suurten vajeiden ja matalien korkojen tiellä. Atlantin tällä puolella Merkel vannoo deflaatiopolun puolesta. Menoja, palkkoja ja palveluita pitää leikata. Kreikassa raaka peli on alkanut. Suurin osa vasemmistosta siellä vaatii velanmaksunehdoista uudelleen neuvottelemista, siis ratkaisua kapitalismin raameissa. Sellainen on mahdoton ilman, että kansa tuomittaisiin elämään kurjuudessa. Toiset vaativat tulonsi-

irtoa, enemmän liksaa työläisille ja kovempaa verotusta rikkaille. Vasemmistosta jotkut haluavat pois euroalueesta, mutta ei EU:sta, ja paluuta drakhmaan ja sen devalvaatiopolitiikkaan. Realistisimmat skenaariot kriisistä pois pääsemiseksi kapitalismin viitekehysten sisällä on esitetty vielä kerran taantumuksen leiriltä.

Stratfort – instituutti on yksityinen think-tank, jonka henkilökunta koostuu entisistä CIA:n asiantuntijoista. Stratfort, joka laatii maksusta raportteja, analysoi 18.5. Kreikan näköalat seuraavasti: Umpikujasta päästään kahdella tavalla. Joko Saksa jättää euron, mikä ei olisi sen etujen mukaista. Euro on luotu Saksaa varten ja monet puhuivat aikanaan eurosta naamioituna Saksan markkana. Toinen vaihtoehto olisi se, että Kreikka jättää euron taakseen. Tämäkin ratkaisu ei olisi helppo, koska drakhman pitäisi devalvoitua 50-60 prosenttia. Kansa tulisi siis saman verran köyhemmäksi, mutta kuitenkin vain teoriassa. Käytännössä kurjistuminen on suurempaa luokkaa, koska kreikkalaiset joutuisivat maksamaan velkaansa euroissa, joita ei omista, koska maa ei juuri tuota paljon, ja sen vienti on muutenkin tyrehtynyt. Arvojen mittana (store of value) drakhmaa ei hyväksyttäisi kaikkialla, ei välttämättä edes Kreikan sisällä. Drakhman saaminen kiertokulkuun olisi kallis prosessi. Ja CIA:n ex-agentit jatkavat: Ainoa tapa saada devalvoidun drakhman liikkeelle on väkipakko (The only way to quarantine the currency circulation is BY FORCE).

Sellainen by force-ratkaisu olisi pankkien sulkua muutamaksi päiväksi ennen devalvaatiota. Tähtäimessä ei silloin olisi ainoastaan talletusten hallussa pitäminen muutamaksi päiväksi, vaan myös niiden osittainen anastaminen. Takavarikoiduilla talletuksilla rahoitettaisiin drakhman kiertokulkua. Stratfort kertoo myös, että pitää ottaa huomioon kahta seikkaa: a) takavarikoituja talletuksia on pyrittävä minimoimaan ja b) tukahdutusvoimia pitää vahvistaa, koska

kadut tulevat vääjäämättä levottomiksi. Tällainen on drakhman devalvoinnin kauhuskenaario.

Stressitestit

Kahtena perjantaina eurokapitalistit kokoontuivat puimaan polttopisteessä olevia asioita. Ensin pohdittiin (23.7.) pankkien stressitestiä. Tällä menetelmällä on vain psykologinen merkitys markkinoiden suuntaan. Kaikki luottokelpoisuutta mittaavat luokituslaitokset ovat amerikkalaisia. Ennen konkurssiaan LB:lle oli annettu parhaat suositukset. Nyt eurooppalaiset haluavat muka luokitella itse pankkiensa sairautta. Ensinäkin pankeista valittiin pieni ote, vain 91 pankkia. Niistä sairaksi todettiin vain viisi pankkia Espanjassa, yksi pankki Kreikassa ja yksi pankki Saksassa. Ennen sitä pankeilla oli mahdollisuus

ryhtyä uuteen temppuun. Ne ja koivat omistamiensa velkakirjoja kahteen kategoriaan. Niihin, jotka ovat kaupattavaksi ja niihin, jotka varastoidaan. Näin ollen "sairaat" arvot suljettiin eri kassakaappiin kuin "terveemmät". Sairaisiin ei sallittu stressitestiä. Vaikka ote oli niin pieni (91 pankkia), ja vaikka niitä tutkittiin vain terveiden arvonsa osalta, silti niistä seitsemän todettiin sairaksi. Mielenkiintoinen on myös kuvio Kreikka – Espanja – Saksa, jota on sanottu Bermudan kolmioksi.

Toisena perjantaina (30.7.) neuvoteltiin siitä, miten voitaisiin harjoittaa eri valtioiden kontrolloitua konkurssia. Tämä on uutta, ja se luo viitekehystä valtioiden konkurssien legitimeksi saamiseksi. Osana sitä suunnitelmaa on vakaussopimuksen uusiminen. Eletään Maastrichtin jälkeistä aikaa. Europiiriin jäisi vain maat,

jotka noudattavat uuden vakaussopimuksen ehtoja. Muut maat lentäisivät ulos tai ne voisivat muodostaa toisen luokan euromaita niin, että niille maille valuutaksi otettaisiin käyttöön euro nro 2. Uusia instituutioita on myös rakenteilla. Pariisi-klubin tapainen kuvio olisi kuvio, jolla olisi oikeus tarvittaessa viedä yksipuolisesti osaa jäsenmaiden tuloista.

4.8.2010

Dimitris Mizaras

Alustus pidetty Jyväskylässä
5.8.2010

Talous

Kreikka: Kapitalismin kuolemantuskan loputon spiraali

Ateenassa niin troikka (IMF, EKP ja EU-komissio) kuin maan hallituskin hehkuttavat optimismin ilmapiiriä. Protektoraattimaa ja sen "suojelijatahot" ylpeilevät siitä, että ensimmäisen muistion tavoitteet ovat saavutettu. Artikkelissaan Wall Street Journal –lehdessä Olli Rehn puhui Kreikan renessanssista, ja kehui tapaa, millä Kreikan hallitus pani täytännön troikan käskyt lisäämällä: "Joko me uimme tai uppoamme kaikki yhdessä". Samanaikaisesti Financial Times –lehti kertoo, että jotkut eurooppalaiset pankit ovat perustaneet työryhmiä, jotka arvioivat seuraamuksia Kreikan tai muun maan erottamisesta euroalueesta. Berliinissä Bundesbankin aloitteesta neuvotellaan mahdollisuudesta asettaa jonkun maan tai pankin valvotun konkurssin tilaan.

Neuvottelujen tulokset on sovittu välittää Eurooppaneu-

voston puheenjohtajalle Van Rompuyille. Paperi otetaan huomioon syyskuussa pohdittaessa uuden vakaussopimuksen ehtoja. Brysselin ajatuspajat (think tank) ovat laatimassa "Blu Bond" –nimistä suunnitelmaa euro-obligaation käyttöönotosta. Suunnitelman mukaan euromaat saisivat lainata rahaa helpottaakseen sitä osaa velastaan, joka Maastricht sopimuksen mukaisesti vastaa vain 60 prosenttia bkt:sta. Oletetaan että EU:n takaama Blu Bond on turvallinen markkinoille, ja siksi sillä voisi saada matalan koron lainoja. EKP on tähän mennessä ostanut kreikkalaisten pankkien kautta Kreikan valtionvelkaa 40 miljardin edestä. Kuppaa käydään tietenkin alennushinnalla. Jos velkakirjan nimellisarvo on 100 euroa, EKP ostaa sen 75 eurolla.

Pankit ja muistio n:o 2

Pankkikriisin yhteydessä tämä sektori Kreikassa on saanut valtiolta tukea 28 miljardia euroa. Kuten muuallakin maailmalla tämä ei lisännyt likviditeettiä ja investointeja reaalityönteeseen. Pankit hoitivat sillä summalla juoksevia tarpeita ja keinotellivat usein julkisen talouden kustannuksella. Stressitestien on tarkoitus kasvattaa markkinoiden luottamusta kriisitiloihin. Viimeksi mainituille annettiin ensin mahdollisuus valita, mitkä velkakirjat alistaisivat tutkittavaksi ja mitkä panisivat "varastoon". Sitten valittiin 91 pankin pieni ote, joista kuitenkin seitsemän reppu testit. Yksi niistä oli Kreikan Agricultural Bank, jonka hallussa on kaikki maanviljelijöiden velkakirjat. Syksystä 2010 alkaen talousministeri Papakonstantinou takaa hallituksen puolesta pankkien myöntämiä

lainoja. Takuusumma tällä kertaa on 25 miljardia euroa.

Ensimmäisen muistion (lue troikan käskylistä) edellytykset on uskollisesti täytetty. Kehusta huolimatta mikään ei troikalle ilmeisesti näytä riittävän. Puolen vuoden sisällä vuorossa on toinen paketti kansan kyykyyn tavoitteluvia reformeja. Muutokset koskevat työmarkkinoita, kansanvakuutusjärjestelmää ja markkinoiden vapautumista. Yhdessä EU:n komissio, EKP ja IMF sekä Kreikan hallitus ovat sopineet analyyttisestä yksityistämishjelmasta ja muutoksista pankkijärjestelmälle. Uudet reformit ovat aikaisempia kipeämpiä ja siirtävät leikkaukset myös yksityissektorin piiriin. Kaikki paikallisesti sovitut työehdot ovat keskusliittojen sopimuksia pätevämpiä. Työharjoittelun ajat pitenevät ja määräaikaisen sekä osa-aikatyön joustot laajennetaan. Lisäveroja 6,9 miljardia euroa peritään vuosien 2011 ja 2012 aikana. Ensi vuoden budjettiin on laitettu perittäväksi 5,35 miljardin euron uusia veroja.

Uusi muistio on edellytys ennen kun joulukuussa myönnetään tukilainan kolmasosa. 110 miljardin euron laina annetaan tipoittain. Ennen kun vapautetaan uusia summaeriä joka kerta vaaditaan myös uusia leikkauksia. Näin ollen, joulukuun erästä on tehtävä työreformieja syyskuussa. Tällä kertaa vuorossa tulla lakkautetuksi on työsopimusjärjestelmä. IMF arvioi, että seuraavat viisi vuotta Kreikka tarvitsee 313,4 miljardin euron lainaa. Mitä ahkerammin Kreikka leikkaa kansalaistensa elintaso, sitä nopeammin sen riippuvuus ja velkataakkansa kasvaa. Kreikan lainaamisen tarpeet näyttävät seuraavalta: vuonna 2011 nousevat 55,1 miljardiin, vuonna 2012 57,9 miljardiin, vuonna 2013 53,1 miljardiin, vuonna 2014 70,7 miljardiin ja 2015 76,6 miljardiin.

”Ensin lama ja sitten räjähdys”

Sillä otsikolla allekirjoittaa Kreikan

talouden tilannetta koskevan artikkelinsa Corinna Jessen Spiegel-lehdessä. Kirjoituksen mukaan kauppaliikkeet sulkevat massiivisesti ovensa, jonka seurauksena alueittain työttömyys nousee jopa 70 prosenttiin. ”Kriisin mittakaava alkaa näkyä Kreikassa vasta nyt”, lehti väittää. Leikkausten seuraukset upottavat talouden vielä syvempään lamaan. Lehden mukaan, maltillisimmatkin kansalaiset ”uhkaavat kapinalla”. Yhteiskunnassa kytee palo, jota syöttää ”pelosta, näköalojen puutteesta ja vihasta koostuva polttoaine”. Kun kansantuote laskee tähän asti neljä prosenttia, palkat ja eläkkeet leikataan n. 20 %, hinnat nousevat tähän mennessä n. kuusi prosenttia, ja työttömyys vuoden lopulla lähentelee 20 prosentin rajaa (joka kolmas nuori), siitä ei hyvä seuraa. Ostovoiman romahtamisen maassa, jossa bkt:n kehitys on 70 prosenttisesti kulutuksesta riippuvainen, syöksee talouden syvempään kuiluun.

Saksalainen talouslehti Handelsblatt näkee, että tervehdyttämistoimien epäonnistuminen on aiheuttamassa uutta paniikkia markkinoilla. Tämä huolestuttaa paitsi Ateenaa myös Berliiniä ja Washingtonia. Verojen karhuaminen vaikuttaa niin, että pienyrityksiä joko menee vararikoon, tai muuttaa ulkomaille, mikäli siihen kykenee. Tämä tukahduttaa kaupan, syventää taantumaa ja nostaa työttömyyden. Pääkaupunginseudulla joka kuudes kauppa on sulkenut ovensa. Ateenan keskustassa, jossa vuokrat ovat korkeita, konkurssien määrä nousee niin, että joka viides ja ydinkeskustassa joka neljäs liike suljetaan. Pienliikkeiden vähittäiskauppioiden liitto arvioi, että vuoden loppuun mennessä on odotettavissa 100 000 konkurssia lisää. ”Kreikka säästää kansalaisiaan näännyttämällä”, kirjoittaa Bild –lehti, joka on yhtä pessimistinen. Vaaravyöhykkeellä tänä vuonna on 300 000 työpaikkaa. Lehden mukaan, Bryssel kehuu Kreikkaa leikkauksista, mutta silti vararikko

koputtaa taas maan ovelle.

Valtio satsaa mielenosoitusten tukahduttamiseen

Yleislakot ja yhteenotot poliisin kanssa eivät ole harvinaisia ilmiöitä Kreikassa. Vuosien 2008-2009 vaihteessa nähtiin, että nuorisokapina sai poliisivoimat puolustuslinjalle. Sitten kun kansa on massiivisesti kadulla, poliisi on kirjaimellisesti ahtaalla ja useimmiten hajalla. Viime vuosina armeija kouluttaa joukkoja käyttäköseen niitä omia siviilejä vastaan. Tieto ei liene salaisuus kun kerran sen myöntää puolustusvoimien oma ”Armeijan tiedotus” –lehti.

Siellä kerrotaan, että näitä harjoituksia on viime vuosina ollut useita. Viimeinen on järjestetty alkukevällä. Kouluttajina siinä toimivat ranskalaiset Gendarmerien ekspertit. Harjoitukset suoritettiin Kosovossa lähellä Mitrovitsan kaupunkia. Harjoitusoperaation nimi oli ”Joukkojen mellakoiden hallinta” (Crowd Riot Control). Samanlaisia harjoituksia on aikaisemmin suoritettu maan rajojen sisälläkin jo vuodesta 2002. Aikaisempien operaatioiden muutamia nimiä on: ”Sotaoperaatioita kaupungin sisällä”, ”Rauhanturvaoperaatiot mielenosoittajia vastaan”, ”Naton vastaisten mielenosoitusten kukistaminen”, EU:n vastaisten mielenosoitusten kukistaminen” jne.

Dimitris Mizaras

Gorbatshov petti brittityöläiset Thatcherin painostuksesta

1970-luku ei puhaltanut myötätuulta kapitalismin purjeille. Keynesiläinen talousjärjestelmä ontui ja dollarin vaihdettavuus oli kumottu. Öljyn hinta nelinkertaistui, Vietnamin nöyryytti maailman mahtavimman sotakoneen, ja siirtomaat itsenäistyivät toinen toistensa jälkeen. Iranissa vallankumous panttivankeineen sai amerikkalaiset näyttämään naurettavilta. 1980-luvulle tultaessa Ronald Reagan ja Margaret Thatcher päättivät mullistaa kapitalismia. Uusi doktriini oli nimeltään uusliberalismi. Talussektorin täydellinen yksityistäminen, valuuttojen kellunta, finanssipääoman globaali ekspansio ja aggressiivinen ulkopoliittikka olivat muutamia uusliberalismin muotoja.

Muutokset olivat suuria ja niiden lävitse saaminen ei ollut helppoa. Yksi vaikeus Länsi-Euroopassa oli joukkoliikkeen vastarinta. Erityisesti Englannissa ammattiliittoja oli pakko panna polvilleen. Niitä piti riisua vallasta lainsäädännön avustuksella, sekä murskata fyysisesti kadulla poliisin tukahdutusvoimalla. Kaivostyöläisten yhteenotot poliisin kanssa on merkittävimpiä työväenluokan historiassa. Yksi ase taantumuksen käsissä oli lakkolaisten ja heidän perheidensä taloudellinen nujertaminen. Lakot olivat pitkiä ja ammattiliittojen varat hupenivat nopeasti.

Lokakuussa 1984 Metallikaivostyöläisten valtakunnallinen liitto oli ollut jo puoli vuotta lakossa ennen kun sen pankkitili jäädettiin Thatcherin lailla. Lakon rahoittaminen kävi mahdottomaksi. Työläiset kääntyivät silloin neuvostoliittolaisten työtovereitensa puoleen. Neuvostotyöläiset reagoivat välittömästi tarjoamalla yli miljoonan dollarin summan. Työväen mielipide #29 | 10

Kyseiset rahat olivat lähtöisin työläisten palkoista. Rahansiirtoa yritettiin käynnistää sveitsiläisen pankkitilin kautta. Summa ei kuitenkaan koskaan löytänyt tietänsä perille.

Thatcher painosti diplomaattisesti silloista NL:n johtaja Gorbatshovia estämään rahan lähetyksen Englantiin. Rautarouva halusi vielä tietää, onko rahanlähetyksen takana NL:n hallituksen lupa. Lupa olisi välttämätön edellytys ruplien dollareiksi muuttamiseksi. Kolme päivää ennen Gorbatshovin saapumista viralliselle vierailulle Britanniaan NL:n suurlähettiläs kutsuttiin ulkoministeriöön. Siellä virkamiehet viestittivät Gorbatshoville, että lakkolaisten tukeminen tarkoittaisi sekaantumista Britannian sisäisiin asioihin. Gorbatshovin vierailu oli vaarantumassa.

Tapaamisessaan kahden kesken Gorbatshov ilmoitti Thatcherille, ettei tiennyt jupakasta mitään. Rautarouva sai tahtonsa läpi, tuki brittikaivostyöläisille ei mennyt koskaan perille, ja vielä kerran internationalismin periaatteet oli pahasti petetty. Hyvät suhteet taantumuksen kanssa oli Gorbatshoville tärkeämpi kuin työläisten intressit. Uusliberalistinen politiikka ei raivannut tietään yksin, sillä oli apulaisiakin.

Tieto on pidetty salassa 26 vuotta ja se on lähtöisin suoraan Down Street 10:stä, Yhdistyneen Kansakunnan pääministerin virka-asunnosta. Siitä kertovat asiakirjat onnistui saamaan ulos Guardian –lehti viisivuotisen oikeusviranomaisien kanssa käydyn taistelun jälkeen, jonka seurauksena dokumentit ei enää luokitella salaisiksi.

Perestroika merkitsi kapitalismin paluuta

Trotskin murhasta 70 vuotta - Marxilaisen työväenliiton perustamisesta 10 vuotta

...jatkoa etusivulta

NL:n mahtavan tiedusteluverkoston, ”Punaisen Orkesterin” johtaja Leopold Trepper muistuttaa Stalinin ajasta ja siihen liittyvästä terrorista. Näin Trepper kirjoitti myöhemmin muistelmissaan: ”Mutta kuka uskalsi silloin valittaa? Kuka nousi huutamaan julki erimielisyyttään? Ainoastaan trotskilaiset ovat oikeutettuja vaatimaan itselleen tätä kunniaa. Kuten johtajansa, joka maksoi vakaumuksensa vakauden jäähakun iskulla päähänsä, trotskilaiset taistelivat kynsin ja hampain stalinismia vastaan ja he olivat ainoat, jotka näin tekivät. Suurten puhdistusten aikana he pystyivät huutamaan jäisiltä aroilta, johon heitä oli viety eliminoitavaksi. Keskityksleireillä trotskilaisten käytös oli esimerkillinen, mutta heidän äänensä hukui tundraan”. Silloin kun Stalinin verinen käsi ei ulottunut trotskilaisiin, niin Hitler hoiti vainot. Näin ollen, 1930-luvulla ja sodan aikana teurastettiin Neljännen Internationaalin etevimpiä johtajia ja hajotettiin puolueita ja järjestöjä.

Toisen maailmansodan jälkeen maailma oli muuttunut. Stalin oli mm. Jaltassa sopinut maailmanjaosta ja luvannut lännelle yhteiskunnallista rauhaa. Teoriat sosialismista yhdessä maassa kehitettiin ja laajennettiin rinnakkaisolon teorioilla, ja sosialismiin siirtymisestä tuli tavoite, johon viitattiin vain vappuna ja muina työväen juhlamerkkpäivinä. Kapitalismi sai kaipaamansa

luokkataistelun rauhoittamista ja keskittyi taloutensa inflatoriseen kehittämiseen. Keynesin ajaksi tunnettu aikakausi kesti vaivalloiset 30 vuotta. Pääoma levisi ympäri maailmaa ennätyskellillä tahdilla, riistonaste kasvatettiin pilviin ja taistelut maailman markkinoista kärjistyivät. Samaan aikaan dollari dominoi taloudellisia prosesseja ja valtion interventio (etenkin aseteollisuudessa, hyvinvointivaltion toiminnassa ja infrastruktuurissa) takasi työväelle täystyöllisyyttä. Keinotekoinen kasvu tuli tiensä päähän 1970-luvulla, josta lähtien ns. uusliberalismi, pimeät markkinavoimat ja finanssiglobalisaatio määräävät kaikessa.

On ilmeistä se, että sodanjälkeisenä aikana vallankumouksellisilla ei ollut paljon mahdollisuuksia toimia menestyksekkäästi. NL:n romahtamisen jälkeen kapitalismi on yritetty restauroida kovalla kädellä Itä-Euroopassa, Venäjällä ja Kiinassa, jossa sama prosessi alkoi aikaisemmin. Erityisesti nykyisessä kriisissä on vaikea vaieta siitä, että kapitalismi potee kuolemantautia ja sinnittelee maailmanlaajuisten kouristusten vallassa. Barbaria hämmöittää, koska kuten aikaisemmatkaan yhteiskunnalliset tuotantotavat, kapitalismi ei väisty historiasta vapaaehtoisesti. Enemmän kuin koskaan ennen nyt tarvitaan välttämättömiä mekanismeja järjestelmän kumoamiseksi työväestön eduksi. Tänäpä on koottava yhteen kaikki teoreettinen perintö

ja muut voimamme ja ryhdyttävä tositoimiin vallankumouksellisen puolueen ja Internationaalin rakentamiseksi.

Tänäpä trotskilaisilla on oikeus ylpeillä saavutuksistaan. Historialliset tehtävät samanlaisesti painavat hartioille. Nyt kun työväenluokka mobilisoituu ympäri Eurooppaa ja maailmaa, olemme tietoisia siitä, että marxilaisen metodin merkitys tässä taistelussa korostuu. Näin ollen, kehotamme työväestöä, ystäviä ja jäseniämme lukemaan Trotskin kirjoituksia ja Neljännen Internationaalin analyysieja. Trotskilaisten tekstien tuotanto on historiallisista syistä johtuen Suomessa köyhälaista. Sen vuoksi näinä päivinä luovutamme työväenluokalle Trotskin kirjan ”Heidän moraalinsa ja meidän” suomennoksen. Uuden kirjan lisäksi saimme uuspainoksena ”Siirtymäohjelman” ja lukijan kädessä olevan teoreettisen lehtemme ”Marxilaisen” neljännen numeron. Hyviä lukuhetkiä.

20.8.2010

Dimitris Mizaras

Kirjoitus on Marxilainen #4 – lehden esipuhe

Marxilainen työväenliitto

www.mtl-fi.org

Leikkaukset eivät suojele Britanniaa uudelta lamalta

Edellistä syvempi lama uhkaa ensi vuonna Britanniaa ja koko kapitalistista maailmaa. Uuden laman vaarasta varoittaa lehtihaastattelussaan Englannin keskuspankin johtokunnan jäsen Martin Weale. Hänen mukaansa pankki ennustaa, että talouden supistuminen alkaa tämän vuoden viimeisen vuosineljänneksen aikana.

Asunto-, pankki- ja luotokriisinä vuonna 2007 alkanut kapitalismin luhistuminen on tuonut kriisin keskiöön myös pankkien avuksi lähteneet julkiset taloudet. Ns. Kreikan tauti osoittautui peivätkä jokaisen kapitalistisen valtion sisällä. Velkaantuminen on niin tähtitieteellistä tasoa, etteivät tilapäiset ja usein ideologisista syistä johdetut julkisen talouden leikkaukset voi toimia uuden laman tuloon vastapainoksi, saati sitten koko kriisin ratkaisuksi.

Uuden hallituksen säästökurssi kohdistuu köyhimpien kansalaisten hartioille. Brittihallitus ja valtionvarainministeri George Osborne tavoittelevat sitten Thatcherin ajan rajumpia julkisen talouden leikkauksia. Selvityksen mukaan köyhimmät kymmenen prosenttia kansasta menettävät leikkausten vuoksi viisi prosenttia nettotuloistaan. Vastaava menetys rikkaimmalla kymmenen prosentin väestöosalla on reilu prosentti.

Sata päivää istunut hallitus on lähettänyt useammalle ministeriölle käskyn leikata jopa 25-40 prosenttia budjetistaan. Tämän kuvion edessä Thatcherin leikkaukset 80-luvulla näyttävät lasten leikiltä. Leikkausten tähtäimessä on 700 uutta koulua ja 1300 leikkipuistoa, jotka jäävät rakentamatta. Ilmaisen maidon etu alle viisivuotiaille päiväkodeissa poistetaan. Valtiontalouden vaje ja velkakierre ovat niin suuria, että tulevan uuden laman jaloista hallituksen on pakko leikata mah-

dottomiakin. Jotta toimenpiteet eivät kanavoituisi suoraan kansan vihaksi, hallitus aikoo siirtää useimmat valtiontehtävät kolmannen sektorin alueelle.

Kyseenalaistettava ei ole vain se, että pystyykö leikkaukset toimimaan tervehdyttävänä tekijänä talouden kriisissä. Kukaan ei osaa sanoa, miten koulujärjestelmä voi kestää jopa 20 prosentin vajaankykyisenä. London School of Economics -tutkimusyksikön johtaja Tony Travers nimitti Cameronin talouspolitiikan "liberaaliksi anarkismiksi". Julkiselta sektorilta häviää runsaasti myös työpaikkoja. Kaikista hallintoaloista eniten menettää kulttuuriministeriö, joka menettää puolet työntekijöistään. Oikeusalan hallintokunta menettää 15 000 työpaikkaa. Uusoikeistolaisen hallituksen yhteiskunnassa lasten vanhemmat saavat perustaa itse "vapaakouluja", jotka tulevat valtiolle edullisemmaksi. Uudenlaiset koulut päättävät opetusohjelmastaan itsenäisesti. Uusi yhteiskunta aikoo pidentää eläkeikää. Sen lisäksi 1,6 miljoonaa sairauseläkeläistä kutsutaan uudelleen testaukseen, jossa arvioidaan uudelleen heidän työkykynsä.

Nuoret heitteelle koulupenkkin sijasta, työläiset eläkkeelle vasta kuolemansa jälkeen ja eläkeläiset takaisin töihin, on uuden liberaalianarkistihallituksen doktriini. Pyrkimyksessään vakuuttamaan kansaansa, että tämä on ainoa tie ulos kriisistä, George Osborne sanoi: "Ilman kulukuria Britannia joutuu Kreikan tilanteeseen". Kreikan murhenäytelmän näyttämö on kansainvälinen. Ensi vuoden vaalien jälkeen nähdään Suomessakin kehittyvän samoja kulsisseja ja kohtauksia.

Dimitris Mizaras

Karzain neuvonantaja CIA:n palkkalistoilla

Halvaksi tuli Afganistanin hallitukselle Mohammed Zia Salehin pestäminen presidentti Karzain neuvonantajaksi. Kuten The New York Times -lehti kirjoittaa, hänen palkkansa maksoi CIA, jonka puolesta Salehi vakoili monen vuoden aikana.

Afganistanissa Salehi oli maan turvallisuusneuvoston jäsen ja korruption vastaisen taistelun keskiössä. Heinäkuussa poliisi oli kuulustellut Salehia korruptiojupakan yhteydessä, ja päättänyt pidättää hänet. Salehi vapautettiin Karzain välityksellä, jonka jälkeen hän palasi takaisin töihin.

USA:n presidentti Obama on painostanut viime vuosina Karzaita puhdistamaan Afganistanin yhteiskuntaa korruptiosta. Ehkä tämä ei kuitenkaan koske CIA:n agentteja.